

- ጥል ባለበት ዘንድ እርድ ከሞላበት ቤት በጸጥታ ደረቅ ቅራሽ ይሻላል።
- 2 አስተዋይ ባሪያ ነውረኛውን ልጅ ይገዛል፤ በወንድማማች መካከልም ርስትን ይካፈላል።
- 3 ማቅለጫ ለብር፤ ከውር ለወርቅ ነው፤ እግዚአብሔር ግን ልብን ይፈትናል።
- 4 ክፉ ሰው የበደለኛን ከንፈር ይሰማል፤ ሐሰተኛም ወደ ተንኰለኛ ምላስ ያደምጣል።
- 5 በድሀ የሚያላግጥ ፈጣሪውን ይሰድባል፤ በጥፋትም ደስ የሚለው ሳይቀጣ አይቀርም።
- 6 የሽማግሌዎች አክሊል የልጅ ልጆች ናቸው፤ የልጆችም ክብር አባቶቻቸው ናቸው።
- 7 ለሰነፍ የኩራት አነጋገር አይገባውም፤ ይልቁንም ሐሰተኛ ከንፈር ለመኰንን አይገባውም።
- 8 ገንዘብ ባደረገው ፊት መማለጃ እንደ ተዋበ ዕንቁ ነው፤ ወደ ዞረበትም ስፍራ ሁሉ ሥራውን ያቀናል።
- 9 ኃጢአትን የሚከድን ሰው ፍቅርን ይሻል፤ ነገርን የሚደጋግም ግን የተማመኑትን ወዳጆቹን ይለያያል።
- 10 መቶ ግርፋት በሰነፍ ጠልቆ ከሚገባ ይልቅ ተግሣጽ በአስተዋይ ሰው ጠልቆ ወደ ልቡ ይገባል።
- 11 ክፉ ሰው ዓመፃን ብቻ ይሻል፤ ስለዚህ ጨካኝ መልአክ ይላክበታል።
- 12 ሰነፍን በሰንፍናው ከመገናኘት ልጆቹ የተነጠቁባትን ድብ መገናኘት ይሻላል።
- 13 በመልካም ፋንታ ክፉን የሚመልስ፤ ክፉ ነገር ከቤቱ አትርቅም።
- 14 የጡብ መጀመሪያ እንደ ውኃ አፈሳሰስ ነው፤ ስለዚህ ጡብ ሳይበረታ አንተ ክርክርን ተው።
- 15 ኅጥሉን የሚያጸድቅና በጸድቁ ላይ የሚፈርድ፤ ሁለቱ በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊዎች ናቸው።
- 16 በሰነፍ እጅ የጥበብ መግዣ ገንዘብ መኖሩ ስለ ምንድር ነው? ጥበብን ይገዛ ዘንድ አእምሮ የለውምና።
- 17 ወዳጅ በዘመኑ ሁሉ ይወድዳል፤ ወንድምም ለመከራ ይወለዳል።
- 18 አእምሮ የጐደለው ሰው አጋና ይመታል፤ በባልንጀራውም ፊት ይዋሳል።
- 19 ዓመፃን የሚወድድ ክርክርን ይወድዳል፤ ደጁንም ዘለግ የሚያደርግ ውድቀትን ይሻል።
- 20 ጠማማ ልብ ያለው መልካምን አያገኝም፤ ምላሱንም የሚገለብጥ በክፉ ላይ ይወድቃል።
- 21 ሰነፍን የሚወልድ ኀዘን ይሆንበታል፤ የደንቆሮ ልጅም አባት ደስ አይለውም።
- 22 ደስ ያላት ልብ መልካም መድኃኒት ናት፤ ያዘነች ነፍስ ግን አጥንትን ታደርቃለች።
- 23 ኅጥእ የፍርድን መንገድ ለማጥመም ከብብት መማለጃን ይወስዳል።
- 24 በአስተዋይ ፊት ጥበብ ትኖራለች፤ የሰነፍ ዓይን ግን በምድር ዳርቻ ነው።
- 25 ሰነፍ ልጅ ለአባቱ ፀፀት ነው፤ ለወለደችውም ምሬት ነው።
- 26 ጸድቅን መቅጣት፤ ጨዋ ሰውንም በጸድቅነቱ መምታት መልካም አይደለም።
- 27 ጥቂት ቃልን የሚናገር አዋቂ ነው፤ መንፈሱም ቀዝቃዛ የሆነ አስተዋይ ነው።
- 28 ሰነፍ ዝም ቢል ጠቢብ ሆኖ ይቁጠራል፤ ከንፈሩንም የሚቆልፍ። ባለ አእምሮ ነው ይባላል።